

се вираме напредъ, бдимъ, очакваме. А бѣхме и днесъ победители. Да, но тая радостна и бодра самоувѣреностъ, която победата дава, иде по-късно. Веднага следъ усилията на жестокия бой настѣпватъ тия часове на изтощение и умора, когато и дветѣ страни се чувствуватъ еднакво отпаднали и победени, еднакво се пазятъ и боятъ една отъ друга.

А тая нощъ бѣше по-тъмна отъ всѣки другъ пжтъ. Дъждътъ бѣше престаналъ, но духаше студенъ вѣтръ. Войниците продължаваха да дълбаятъ окопитѣ, отвреме навреме спираха и безъ това тихитѣ, предпазливи удари на лопатитѣ, вслушваха се и поглеждаха напредъ. Близко задъ насъ идѣше тиха и сподавена глъчка. Това бѣха другитѣ две роти на нашата дружина, останали въ поддръжка. А нѣкъде по-назадъ, може би съвсемъ безгрижно, почиваха свободнитѣ дружини на полка.

Но нашето безпокойство трѣбваше още повече да порастне. Къмъ полунощъ, на конь и съ глухъ малъкъ фенеръ въ ржка, при насъ се яви началникътъ на щаба на бригадата. Имало сведения, че турцитѣ ще предприематъ нощна атака. Да се усили бдителността, да се изпратятъ по-далечъ патрули, да се поставятъ секрети. Заедно съ Рандевъ, веднага обикаляме окопитѣ, подготвяме войниците, изпращаме нови патрули и секрети. Напра-